

Zaandam, 2 juni 1871

Mijn waarde vriend,

Na een nogal onaangename overtocht zit onze reis er eindelijk op. We zijn bijna heel Holland doorgereisd en wat ik van het land gezien heb, bleek echt zoveel mooier dan wat men erover beweert.

Zaandam is wel bijzonder opmerkelijk en er is genoeg te schilderen voor een heel leven. Ik geloof dat we hier een heel fijn onderkomen gaan hebben. De Hollanders lijken een zeer vriendelijk en gastvrij volk.

We konden niet langskomen om je de hand te drukken voor ons vertrek, aangezien ik in Londen nog aanzienlijk wat inkopen moest doen. Ik heb zelfs mijn lijstenkwestie niet kunnen afhandelen en ik hoop dat, als het je niet al te zeer ontrieft, je mij nog een kleine dienst zou kunnen bewijzen. Al deze boodschappen zijn niet aangenaam, maar je weet dat ik mij tot niemand anders dan jou kan wenden en ik hoop dan ook dat je mij dat niet al te kwalijk zult nemen.

Welnu, het gaat om het volgende: ik heb noch met de vergulder van Brompton Road, noch met Legros zaken gedaan, maar na zo goed en zo kwaad als het ging enkele vergulders te hebben gezien en gesproken, heb ik in de Franse wijk een vergulder gevonden die graag bereid is mijn twee lijsten te kopen. Echter, aangezien hij mij niet kon vergezellen naar de Internationale om de bovengenoemde lijsten voor mijn vertrek te aanschouwen, is de zaak daarbij gebleven. Maar hij heeft mij zijn adres gegeven: Jos.^h J. Flack and C.^y frame manufactory, 21 Green Street, Leicester Square (vergeef me mijn gekrabbel) en we hebben afgesproken dat je hem kunt bezoeken om het samen eens te worden en de koop te sluiten. Dat betekent dat je hem de lijsten laat zien en mij de prijs doorgeeft die hij biedt (en onder ons gezegd, je kunt direct zijn bod accepteren indien dit niet lager is dan 8 of zelfs 7 pond). Wacht echter eerst zijn bod af. Ik sprak met hem over 10 tot 12 pond en dat leek hij niet duur te vinden. Ik had hem alleen wat meer voor mijn lijsten betaald dan in werkelijkheid, namelijk 24 pond.

Om hem nu de bovengenoemde lijsten te tonen, dien je het volgende te doen: voor mijn vertrek ben ik naar de tentoonstelling gegaan om te informeren of het mogelijk was mijn lijsten te tonen. Ik heb mijn situatie uitgelegd aan Filloneau en dat is geen enkel probleem. Om gemakkelijk binnen te komen zonder te betalen ga je naar de ingang die zich bevindt aan Exhibition Road. Dat is de dichtstbijzijnde toegang bij het treinstation. Eenmaal daar, vraag je naar het kantoor van de Franse Commissie en zeg je dat je voor zaken komt. Filloneau is op de hoogte; je hoeft hem enkel te zien. Je dient wel één ding te doen: schrijf aan de vergulder in kwestie en maak een afspraak met hem of ga langs, mocht je in de buurt zijn, en bespreek dit met hem.

Bijgaand vind je een kort briefje om mijn lijsten en de doeken weg te laten halen. Nu schijnt het dat deze vergulder wilde weten welke vergulder mijn lijsten heeft gemaakt. Dit heb ik hem niet verteld en jij dient dit evenmin te doen.

Wat de doeken betreft, laat deze naar mevrouw Théobald brengen. Ik heb met opzet de stok bij haar gelaten om ze op te rollen. Vanzelfsprekend kun je de kosten die dit voor jou met zich meebrengt aftrekken van de prijs, maar ik zou je zeer erkentelijk zijn indien je mij deze dienst zou kunnen bewijzen. Schrijf me, zeg me wat je gaat doen en dan schrijf ik jou weer. Sinds ons vertrek uit Londen zijn we compleet verstoken van nieuws uit Parijs. Het is onmogelijk om hier een Franse krant te bemachtigen. Ik hoop er morgen eentje te hebben.

Mocht je verwachten binnenkort iets voltooid te hebben voor mijn broer of mijn vriend, schrijf het me, zodat ik hen kan verwittigen zoals met hen is afgesproken. Ik hoop dat mijn brief jullie allen in goede gezondheid bereikt. Mijn vrouw en kind waren flink zeeziek, maar inmiddels maken ze het weer goed. Je krijgt onze hartelijke groeten.

Met een handdruk. Steeds je liefhebbende,

Claude Monet. Hotel De Beurs, Zaandam nabij Amsterdam, Holland.